

- 2) Artikel 10, litra h), i direktiv 2014/24 skal dels fortolkes således, at den er til hinder for, at hjælpeorganisationer, som efter national ret er godkendt som civil- og katastrofeberedskabsorganisationer, betragtes som »nonprofitorganisationer eller -sammenslutninger« i denne bestemmelses forstand, for så vidt som en anerkendelse af en status som hjælpeorganisation ikke i henhold til national ret er betinget af, at der ikke handles med gevinst for øje, dels således, at organisationer eller sammenslutninger, hvis formål består i at udføre almennyttige opgaver, som ikke driver erhvervsvirksomhed, og som geninvesterer eventuelle overskud for at nå organisationens eller sammenslutningens formål, udgør »nonprofitorganisationer eller -sammenslutninger« i den nævnte bestemmelses forstand.

(¹) EUT C 330 af 2.10.2017.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 28. marts 2019 — straffesager mod Alfonso Verlezza m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Forenede sager C-487/17 — C-489/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2008/98/EF og beslutning 2000/532/EF — affald — klassificering af affald som farligt — affald, som både kan tildeles koder for farligt og ikke-farligt affald)

(2019/C 187/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parterne i hovedsagen

Alfonso Verlezza, Riccardo Traversa, Irene Cocco, Francesco Rando, Carmelina Scaglione, Francesco Rizzi, Antonio Giuliano, Enrico Giuliano, Refecta Srl, E. Giovi Srl, Vetreco Srl og SE.IN Srl

Konklusion

- 1) Bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1357/2014 af 18. december 2014, og bilaget til Kommissionens beslutning 2000/532/EF af 3. maj 2000 om afløsning af beslutning 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og af Rådets beslutning 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald, som ændret ved Kommissionens afgørelse 2014/955/EU af 18. december 2014, skal fortolkes således, at indehaveren af affald, som enten ville kunne tildeles

koder, der svarer til farligt affald, eller koder, der svarer til ikke-farligt affald, men hvis sammensætning ikke umiddelbart er kendt, med henblik på denne klassificering skal fastlægge nævnte sammensætning og undersøge, om det omhandlede affald indeholder et eller flere farlige stoffer, der med rimelighed kan findes heri, for at fastslå, om dette affald udviser farlige egenskaber, og kan til dette formål anvende de prøveudtagninger, kemiske analyser og test, som er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 440/2008 af 30. maj 2008 om fastlæggelse af forsøgsmetoder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), eller andre prøveudtagninger, kemiske analyser og test, der er anerkendt på internationalt plan.

- 2) Forsigtighedsprincippet skal fortolkes således, at i tilfælde, hvor det efter en så omfattende risikovurdering som muligt under hensyn til den foreliggende sags konkrete omstændigheder ikke er praktisk muligt for indehaveren af affald, som enten ville kunne tildeles koder, der svarer til farligt affald, eller koder, der svarer til ikke-farligt affald, at afgøre, om nævnte affald indeholder farlige stoffer, eller vurdere, hvilke farlige egenskaber dette affald udviser, skal affaldet klassificeres som farligt affald.

(¹) EUT C 374 af 6.11.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. marts 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-498/17) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 1999/31/EF — artikel 14, litra b) og c) — deponering af affald — bestående deponeringsanlæg — tilsidesættelse)

(2019/C 187/20)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara, F. Thiran og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato G. Palatiello)

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra b) og c), i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, idet den med hensyn til deponeringsanlæggene i Avigliano (lokaliteten Serre Le Breccce), Ferrandina (lokaliteten Venita), Genzano di Lucania (lokaliteten Matinella), Latronico (lokaliteten Torre), Lauria (lokaliteten Carpineto), Maratea (lokaliteten Montescuro), Moliterno (lokaliteten Tempa La Guarella), de to deponeringsanlæg i Potenza (lokaliteten Montegrosso-Pallareta), deponeringsanlæggene i Rapolla (lokaliteten Albero in Piano), Roccanova (lokaliteten Serre), Sant'Angelo Le Fratte (lokaliteten Farisi), Campotosto (lokaliteten Reperduso), Capistrello (lokaliteten Trasolero), Francavilla (Valle Anzuca), L'Aquila (lokaliteten Ponte delle Grotte), Andria (D'Oria G. & C. Snc), Canosa (CO.BE.MA), Bisceglie (CO.GE.SER), Andria (F.lli Acquaviva), Trani (BAT-Igea Srl), Torviscosa (selskabet Caffaro), Atella (lokaliteten Cafaro), Corleto Perticara (lokaliteten Tempa Masone), Marsico Nuovo (lokaliteten Galaino), Matera (lokaliteten La Martella), Pescopagano (lokaliteten Domacchia), Rionero in Vulture (lokaliteten Ventaruolo), Salandra (lokaliteten Piano del Governo), San Mauro Forte (lokaliteten Priati), Senise (lokaliteten Palomabara), Tito (lokaliteten Aia dei Monaci), Tito (lokaliteten Valle del Forno), Capestrano (lokaliteten Tirassegno), Castellalto (lokaliteten Colle Coccu), Castelvechio Calvisio (lokaliteten Termine), Corfinio